

Arrest

nr. 248 941 van 11 februari 2021
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL**

tegen:

de gemeente DUFFEL, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Duffel van 22 september 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 oktober 2020 met refertenummer X

Gelet op de beschikking van 16 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 16 april 2020 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van haar partner.

1.2. De burgemeester van de gemeente Duffel trof op 22 september 2020 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoekster werd hiervan op 26 september 2020 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

~~In uitvoering van artikel 51, § 1, eerste, § 1, derde lid / 51, § 2, tweede lid / 52, § 3 / 52, § 4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 16-04-2020 werd ingediend door:~~

~~Naam: K.(...)~~

~~Voorna(a)m(en): S.(...)~~

~~Nationaliteit: Marokko~~

~~Geboortedatum: (...)~~

~~Geboorteplaats: (...)~~

~~Identificatienummer in het Rijksregister: (...)~~

~~Verblijvende te- / verklaart te verblijven te: (...)~~

~~om de volgende reden geweigerd:~~

~~De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 1, tweede lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot.....(dag/maand/jaar), om de vereiste documenten over te maken.~~

~~De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie:~~

~~De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie;~~

~~Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/ haar aanvraag heeft ingediend;~~

~~De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie:~~

~~Bewijs duurzame relatie~~

~~Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid:~~

~~Het recht op verblijf wordt om redenen van volksgezondheid geweigerd:~~

~~Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen (...)"~~

2. Over de rechtspleging

2.1. Er werd door de verwerende partij geen administratief dossier neergelegd. Conform artikel 39/59, §1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) "worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn".

2.2. Ter terechtzitting wordt de afwezigheid van de verwerende partij vastgesteld.

Artikel 39/59, §2, tweede lid, van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de afwezige verwerende partij geacht wordt "in te stemmen met de vordering of het beroep". Dit vermoeden verplicht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet om de vordering toe te wijzen wanneer het hem voorgelegde dossier hem tot de overtuiging brengt dat de vordering toch verworpen moet worden (RvS 23 juni 2003, nr. 120.776). *In casu* werd evenwel geen administratief dossier neergelegd.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de van vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In haar synthesememorie voert verzoekster onder andere de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en betoogt zij als volgt:

"C. Principe van zorgvuldigheidsbeginsel

Het principe van zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de gemachtigde van de minister de verplichting heeft om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (zie RvV nr. 224 105 van 18 juli 2019). In casu is dit dus duidelijk niet gebeurd, daar er geen rekening werd gehouden met de stukken in het administratieve dossier waaruit klaarblijkelijk blijkt dat verzoekster wel degelijk duurzame relatie heeft met een Belgische onderdaan, m.n. meneer Olmez (zie stukken 2-8).

D. Aangaande passiviteit van verwerende partij

Verzoekster heeft middels de brief d.d. 18 november 2020 van Uw Raad vernomen dat verwerende partij geen nota heeft overgemaakt noch het administratieve dossier in de onderhavige zaak heeft neergelegd. (...)

Gelet op het voorgaande kan dus eveneens worden aangenomen dat verwerende partij zijn verplichting om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding niet heeft nagekomen. Er werd dus door verwerende partij geen rekening gehouden met het zorgvuldigheidsbeginsel bij het nemen van de bestreden beslissing, daar hij geen rekening heeft gehouden met alle gegevens van het dossier.

(...)"

Aan haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken toe:

2. Rijksregister van de vriend van verzoekster, meneer O.(...) (Belgische onderdaan);
3. Bijlage 3 d.d. 19.03.2018;
4. Woonstcontrole van de politiezone Heist-op-den-Berg d.d. 14.05.2018;
5. Woonstcontrole van de politiezone Boortmeerbeek d.d. 9.01.2020;
6. Woonstcontrole van de politiezone Duffel m.b.t. het huidige adres d.d. 6.08.2020;
7. Attest van wettelijke samenwoning d.d. 12.03.2020;;
8. Foto's van 2018, 2019 en 2020."

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om bij de voorbereiding van de beslissing zorgvuldig te werk te gaan en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 15 februari 2019, nr. 243.691).

3.3. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 52, §3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit). Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing volgende passage aangekruist:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie:
Bewijs duurzame relatie"

De verwerende partij is overgegaan tot een weigering van verblijf van meer dan drie maanden omdat volgens haar geen bewijs werd overgelegd van een duurzame relatie.

3.4. De verwerende partij heeft verzuimd de medewerking te verlenen die van haar wordt verwacht door geen administratief dossier over te maken. Zij heeft zich ook onthouden van elk inhoudelijk verweer en heeft ter terechtzitting verstek laten gaan. Daargelaten de vraag of deze proceshouding weerspiegelt wat de verwerende partij zelf denkt over de wettigheid van haar besluit, wordt aan de Raad de mogelijkheid

ontnomen om na te gaan of verzoekster al dan niet bepaalde “bewijsdocumenten” in de zin van artikel 52, §3, van het vreemdelingenbesluit had overgemaakt.

Het is noodzakelijk om te beschikken over het administratief dossier om te kunnen beoordelen welke documenten het gemeentebestuur ter beschikking had wanneer de bestreden beslissing werd genomen. De Raad heeft er immers het raden naar of de bewijsdocumenten, die thans bij het verzoekschrift werden gevoegd, al dan niet eerder door verzoekster werden voorgelegd aan het gemeentebestuur en binnen welke termijn dit gebeurde. Bijgevolg kan, bij gebrek aan neerlegging van het administratief dossier, niet worden nagegaan of de verwerende partij alle dienstige stukken in overweging heeft genomen bij de toepassing van artikel 52, §3, van het vreemdelingenbesluit. De wettigheidsstoetsing wordt hierdoor onmogelijk gemaakt.

Het enig middel van de synthesesamenvatting is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de burgemeester van de gemeente Duffel van 22 september 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN